

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/444/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210696
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612210696.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/225/2012-64 zo dňa 11. júna 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu č. k. 7C/225/2012-64 zo dňa 11. júna 2013 vo výroku, ktorým návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšnej časti zostáva rozhodnutie okresného súdu **n e d o t k n u t é**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh žalovaného na spojenie vecí zamietol, tiež nevyhovel procesnému návrhu, ktorým sa žalobca domáhal prerušenia konania (§ 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.) do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti ohľadne tvrdeného porušenia práva na zákonného sudcu a nestranný súd.

Rozhodnutie o zamietnutí návrhu na spojenie vecí odôvodnil odlišnosťou skutkového stavu vecí, ktoré sa mali podľa návrhu žalovaného spojiť, vyplývajúcu z rozdielného obsahu každého jednotlivého exekučného spisového materiálu.

Zamietnutie návrhu žalobcu na prerušenie konania odôvodnil tým, že neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie a súd nedal na žiadne takéto konanie podnet. O namietanej zaujatosti bolo rozhodnuté právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím nadriadeného súdu. V obdobných veciach žalobcu Ústavný súd SR navyše už rozhodol, a to odmietnutím sťažnosti žalobcu, založenej na právne a skutkovo obdobnom základe (sp. zn. I ÚS 88/2013-9 zo dňa 06. 02. 2013). Vo väzbe na uvedené prvostupňový súd konštatoval nesplnenie zákonných predpokladov pre postup v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Odvolateľ nesúhlasil tiež so záverom, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami, nakoľko k elektronickému podaniu návrhu na zrušenie pojednávania priložil prílohu obsahujúcu ústavnú sťažnosť. S poukazom na závery Krajského súdu v Trnave (podporne Krajských súdov v Nitre a Prešove) o vylúčení všetkých sudcov okresného súdu, ktorého nesprávny postup sa vo veci samej namieta, zdôraznil koncepciu a význam práva na nestranný súd. Okolnosť, že Krajský súd v Žiline (podľa žalobcu v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach) nevzhladol v

označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a tiež objektívne v očiach verejnosti nemožno takéhoto sudcu považovať za nestranného. Následne (tvrdený) postup, kedy o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, označil za ústavne neakceptovateľný.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p..

Aj pri fakultatívnej povahe prerušenia konania (z uplatneného dôvodu) a absencii explicitných zákonných kritérií pre rozhodovanie o predmetnom procesnom inštitúte, musí súd vysvetliť úvahu (na ktorej založil svoj záver) spôsobom, ktorý vylučuje znaky svojvôle. Okresný súd sa v dostatočnom rozsahu vo všeobecnosti zaoberal inštitútom fakultatívneho prerušenia konania, jeho pojmovými znakmi a podmienkami. Následne, s ohľadom na konkrétne okolnosti súdeného prípadu, predložil jasné a zrozumiteľné argumenty, prečo v rámci medzí sudcovskej úvahy nevidí priestor pre aplikáciu ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p.. Účinne sa taktiež vypořiadal s argumentáciou predloženou navrhovateľom, uviedol viacero dôvodov, ktoré súhrnne viedli k zamietnutiu procesného návrhu navrhovateľa.

Krajský súd zdôrazňuje, že odlišné (subjektívne) hodnotenie vlastných argumentov navrhovateľom, resp. jeho neakceptovanie záverov okresného súdu nezakladá nesprávnosť napadnutého rozhodnutia a nie je ani porušením práva na súdnu ochranu. Súčasťou tohto základného práva totiž nie je aj právo na procesný úspech. Inými slovami, nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak súd nevyhoví procesnému alebo meritórnemu návrhu účastníka.

Na základe uvedeného je preto potrebné odmietnuť námietku nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia.

Čo sa týka samotnej vecnej správnosti záverov prvostupňového rozhodnutia, odvolací súd sa s nimi stotožňuje a v konkrétnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Na zdôraznenie ich správnosti a v reakcii na odvolacie dôvody dopĺňa, že súčasťou spisu je síce aj podanie označené ako „Sťažnosť“, ktoré je adresované Ústavnému súdu SR, avšak nie je opatrené prijímacou pečiatkou podateľne Ústavného súdu SR.

Bez ohľadu na uvedené, zodpovedá doterajšiemu priebehu konania a stavu veci, že zákonný sudca (správne) postupoval v intenciách záväzného rozhodnutia nadriadeného súdu o jeho nevylúčení. Odvolateľ v návrhu na prerušenie konania, ani v posudzovanom odvolaní neuviedol žiadne iné/ďalšie okolnosti, ktoré by mali zakladať jeho vylúčenie, než tie, ktoré už boli predmetom posúdenia nadriadeného súdu. Zároveň dotknutý záver o nevylúčení rešpektuje aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenia sp. zn. 3 Nc 14/2010 z 31. 05. 2010; 6 Cdo 201/2013 z 19. 06. 2013) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti.

S poukazom na nepochybnú možnosť uplatnenia námietky rozhodovania veci vylúčeným sudcom ako odvolacieho, resp. dovolacieho dôvodu vhodne okresný súd uprednostnil požiadavku hospodárnosti/rýchlosti konania. Práve na jej (údajnom) nedodržaní je pritom založený aj meritórny nárok navrhovateľa. V kontexte týchto okolností by sa opačné rozhodnutie okresného súdu (t.j. prerušenie konania) javilo ako ťažko argumentačne udržateľné.

Nakoľko odvolacie dôvody žalobcu boli neopodstatnené (v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. je krajský súd viazaný konkrétnymi dôvodmi odvolania) a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O. s. p.), potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - žalobca nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu žalovaná si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a fakticky jej ani žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd návrh odporcu na spojenie vecí na spoločné konanie zamietol, zostáva rozhodnutie okresného súdu nedotknuté, keďže nebolo napadnuté odvolaním.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 za : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e je prípustné.